

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibus, Qvarvm permultæ antehac nunquam
in lucem prodire

Complectens Sanctos Mensivm|| Maii Et Ivnii

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10258 - 10263

De SS. martyribus, Getulio, Cereali, Amantio, & Primitiuo, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77393)

da, vocare soleas, postea verò sine pugna ijs, qui pugnam subièrunt, acerbius detentas eijs. At si verè ad pugnam vel ad stadia puellam prouocas, congregere nunc cum illa è tecto se deiciente, eam que illinc decidentem sustine. Audeas cõtra illam stare, & palæstram experiri. Excita quamcunque velis astutiam. Habes terram pro pugna campo. Virge nunc gladios ipsos, vt mortem inferas. Substerne interficiendis hominibus dura cædis instrumenta. Para decedenti puellæ cõfractionem. Omnes enim quantumuis abstrusas atque abditas artes tuas, velut infirmissimas illa superauit, quod que maius est, neque illud à Deo exegit, quod scriptum est: Angelis tuis manda de me Domine, ne vnquam offendam ad lapidem corpus meum: sed id petijt, vt animæ præcipere, post casum ipsum è corpore discedere.

O puellam genere quidem & sexu fœminam, animo autem ipso marem. O virginẽ duobus nominibus extollendam, quòd in virginũ grege, & martyrum choro numerata sis. O puellam ita continentem, vt neque ad spectu quidem ipso fruendi facultatem intemperato Iudici præbueris. Huius igitur puellæ temperantiam & nos imitemur, & contra voluptates ipsas victoriæ trophæa erigamus. Incontinentiæ atque intemperantiæ impetum frangamus, & animum ipsum ad pietatem seruandam corroboremus. Iudices ipsos à tentationibus submoueamus, & cum opportunum est, nõ abiectos, sed audaces nos præstemus. Denique membra nostra, que sunt super terram, mortificemus, vt & Dominus ipse hoc humile corpus nostrum tale reddat, & in eam conditionem transferat, vt corporis sui formam cum eo communicet: Cui sit gloria & imperium in secula, Amen.

Psalm. 90.

Intemperãtia & incontinentia fugienda.

MARTYRIVM SANCTORVM GETVLII, CEREALIS, AMANTII ET PRIMITIVI, EX EGREGIO MS. Codice per F. Laurentium Surium stylo mutato descriptum: cui fidem conciliant etiam antiquissima Martyrologia.

TEMPORIBVS Hadriani Imperatoris fuit vir quidam ^{10 Iunii,} omnis diuinæ legis peritissimus, idemq; Christianissimus, ^{Getulij ha-} Getulij nomine. Degebat autẽ in Sabinorũ regione haud ^{manitas in} procul ab vrbe Roma, conuocabatque ad se quotidie per ^{Christianos} multos tum ex Italia, tũ Græcia Christianos, ijsq; alimẽta præbẽs, diuinam legem exponebat, eosq; erudiebat. Peruenit eius rei fama ad aures Hadriani Imperatoris, qui missõ Cereale Vicario, iussit eum cõprehẽdi. Vbi ad illum venit Cerealis, inuenit eum domi sedentẽ, & more solito Christianos instituẽtem, qui eius doctrina magis ac magis in fide Christi confirmabatur. Dixit autem ei Cerealis: Audi, si, quæ sint à principibus edita apud omnes proposita? Respondit S. Getulius: Itane principum iussis parere necesse est? Cerealis dixit: Tu ipse edicito æquũ ne sit illis parere. S. Getulius ait: Cui tandem, õ princeps, obtemperandum est? mortaline homini, & mox in putredinem abituro, an verò præpotẽtis Dei filio? Cerealis dixit: Habet ergo filium Deus vester? Getulius respondit: Habet planè, qui quidẽ & fuit, & est, & erit semper. Cerealis dixit: Qua vel doctrina, vel signo nõsse licebit, filiũ Dei, Deum esse, quẽ admodum tu doces? Respondit sanctus Getulius: Noueris verbum Dei, verum Deum ex Deo patre genitum, & de spiritu sancto conceptum, ex virgine Maria natum esse, eumq; nouissimis temporibus dignatum esse venire, vt mortuos suscitaret, cacos illum inaret, leprofos mundaret, super mare pedibus ingrederetur, vëtis & tempestatibus imperaret. Cerealis Vicarius dixit: Nõsse velim, quinam isthuc factum sit.

Tum S. Getulius vocauit ad se Amantium tribunum fratrem suum, qui metu Hadriani principis latitabat, narrauitque ei omnia de Cereali Vicario: porrò ipsi Cereali indicauit Amantium fratrem suum. Ad cuius conspectum mirificè exhilaratus est Cerealis. Dixit autem ei S. Getulius: Abijce iam Cerealis frater artes diabolicas, & amplectere Christi patientiam. Ego in Tyburtina vrbe cum haberem vxorem, liberos & opes, omnibus valefecì, vt possem ad aeternam peruenire salutem. Cerealis respondit: Equidem nec vxorem nec proles habeo, quas relinquam. Si verò est aliud aeternum, ne quæso id me celetes. S. Getulius dixit: Aeternum hoc est, vt manufactis idolis propudiat, in Christum Dei filium credas, Cerealis ait: At quo tandem ordine

Amantius tribunus, frater Getulij.

dine hæc fides suscipienda est, ut ne quid fuscum in me resideat? Dixit ei Amanthus tribunus, amicus eius: Baptismum percipies in Christi confessione, & sic vitam habebis sempiternam. Quod si verò reliqueris omnia, quæ in hoc mundo apperis, centuplum accipies, & vitam æternam possidebis. Cerealis ait: Ecquid obstat, quo minus pro Christo filio Dei sanguinem meum fundam? Sed iam queso moras vos necere ne velitis. Tum Sanctus Getulius ad poenitentiam eum adhortabatur, simulq; ei triduanum indixere ieiunium, donec diuinitus edocerentur, quid faciendum esset. Cumque tota nocte in vigilijs & precibus durarent, audièrunt vocem angelicam ipsos admonentem, ut Sixtum vrbis Romæ Episcopum ad se vocarent, & ab illo baptismum perciperent.

Venerunt igitur Romam, & accessit beato Sixto Episcopo, in cryptam quandam eius, quam diximus, regionis ingressi sunt: vbi B. Sixtus more Christiano eum catechizavit, ac deinde baptizavit. Eadem autem hora vidit Cerealis descendente super se Spiritum sanctum, & mox ingenti voce clamavit: Ecce video lumen quoddam Solis splendore illustrius in me delabi. Porrò B. Sixtus pro singulis obtulit sancta libamina, & participes eos fecit sacrosancti corporis & sanguinis Christi: & cum eos in fide confirmasset, gratias agens, discessit ab eis. Eodem tempore officiales Cerealis quasièrunt. Venit autem Vincentius quidam, vbi erant sancti, aurum publica exactione collectum absportaturus. Ut autem vidit eum Cerealis, dixit ei: Nos temporarias res iam abieciimus, ut fruamur æternis. Temporalia enim vna cum illis, qui amore ea prosequuntur, in nihilum rediguntur. Tum Vincentius magna voce exclamavit: O principes orbis & reipublicæ moderatores: seductus est Cerealis dignitate Vicarius: relictisque dijs, phantasmata sectatur: multa que ira incensus, celeriter cucurrit ad Hadrianum principem, eique quid comperisset exposuit, nempe Cerealem se Christianum confiteri. Itaque Hadrianus misit Licinium consularem, qui ipsi Cerealem sisteret. Licinius veniens ad urbem Sabinorum, tenuit Cerealem, & cum illo Getulium, Amanthium & Primitium: moxque scripto petijt ab Hadriano, quid de illis fieri iuberet. Rescripsit autem Hadrianus, ut aut immolarentur, aut ignibus cremarentur. Eodem ergo die, quo lectæ sunt literæ Imperatoris, iussit Licinius in ciuitate Tyburina tribunal sibi preparari, sanctosque sibi vincos exhiberi. Cumque venissent, ita dixit: Adeone Cerealis vitam desperasti tuam, ut præcepta principum, qui toti imperant orbi, contemnenda putes? Cerealis respondit: Et thesauros publicos declinatione perfecta tradidi in publicum, & Christo Iesu me seruiturum promitto, ut vitam obtineam sempiternam. Licinius dixit: Vtrum viuere aut mori malis, edicito. Cerealis ait: Ego si viuere non appeterem, Christum non confiterer. Vestra autem sacrificia nihil sunt. Tunc ad S. Getulium conuersus Licinius, dixit: Sacrificia dijs Ioui & Marti: alioqui extorquebo à te animam tuam. Respondit S. Getulius: Ego non perdam animam meam: immò verò potius lucrabor eam.

Tunc ira inflammatus Licinius, iussit eos expoliatos cædi, dicens: præcepta principum contemnere nolite, sed magnis dominis obtemperate. Cum autem caderentur, B. Getulius magnificans Deum, alta voce dixit: Gratias ago Deo patri omnipotenti, & Domino Iesu Christo, eique me ipsum sacrificium mundum offero. Dixit ei Licinius: Quod est mundum sacrificium? B. Getulius respondit: Spiritum contritum, & cor contritum & humiliatum Deus non despicit. Licinius dixit ad ministros: Abducite istos in carcerem: vbi sanè ad dies viginti septem permansere. Porrò Licinius Romam proficiscens, res gestas narrauit Hadriano Imperatori. At ille furore percussus, misit milites, qui eos flammis exurerent. Ducti sunt ergo sancti martyres ad tredecim milliaria ab vrbe Roma, & illic ligatis manibus & pedibus ad flumen Tyberim in ignem coniecti sunt. Cum autem beatum Getulium flammæ non contingerent, & ille magis etià in Domino confortatus, solutus vinculis, Christum Dei filium glorificaret, milites caput eius fistibus confregerunt: & sic invocans Dominum, emisit spiritum. Cuius sacrum corpus colligens Symphorosa vxor eius, honorifice eum sepelivit in arenario prædij sui.

Ado in suo Martyrologio hæc adiungit: Consummati sunt beati martyres in fundo Capreolis, via Salaria, ab vrbe Roma plus minus milliario tertio decimo supra flumen Tyberim in parte Sabinensium. Quorum corpora collegit beata Symphorosa, vxor beati Getulij martyris. Quæ non longè post eundem ipsum martyrè cum septem suis filijs fuit martyrio confecta, videlicet 27. die mensis Iunii: & sepulta est in prædio suo, loco & oppido supra nominato.

HISTO.

Matth. 19.

Triduanum
ieiunium, vi-
giliæ & pre-
ces.Cerealis
post cate-
chesin bap-
tizatur.Sancti mar-
tyres iudici
sunt.

Verberatur

Psal. 50.

Diù manet
in carcere.
Flammis mar-
tyres obij-
ciuntur.Symphoro-
sa cum septem
filijs nece-
tur.